

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2016. gada 23. novembrī
(OR. en)

14779/16

Starpiestāžu lieta:
2016/0361 (COD)

EF 355
ECOFIN 1100

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2016. gada 23. novembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2016) 851 final
Temats:	Priekšlikums - EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA, ar ko Regulu (ES) Nr. 806/2014 groza attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2016) 851 *final*.

Pielikumā: COM(2016) 851 *final*

Briselē, 23.11.2016.
COM(2016) 851 final

2016/0361 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

**ar ko Regulu (ES) Nr. 806/2014 groza attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un
rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

- **Priekšlikuma pamatojums un mērķi**

Ierosinātie grozījumi Regulā (ES) Nr. 806/2014 (“Vienotā noregulējuma mehānisma regula” jeb “VNMR”) ir daļa no tiesību aktu kopuma, kas ietver arī grozījumus Regulā (ES) Nr. 575/2013 (“Kapitāla prasību regula” jeb “KPR”), Direktīvā 2013/36/ES (“Kapitāla prasību direktīva” jeb “KPD”) un Direktīvā 2014/59/ES (“Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīva” jeb “BAND”).

Lai uzlabotu ES finanšu iestāžu noturību, pēdējo gadu laikā ES ir īstenojusi finanšu pakalpojumu tiesiskā regulējuma būtisku reformu, galvenokārt pamatojoties uz globāliem standartiem, par kuriem panākta vienošanās ar ES starptautiskajiem partneriem. Proti, reformu paketē bija ietverta Regula (ES) Nr. 575/2013 (“Kapitāla prasību regula” jeb “KPR”) un Direktīva 2013/36/ES (“Kapitāla prasību direktīva” jeb “KPD”) par prudenciālajām prasībām iestādēm un to uzraudzību, Direktīva 2014/59/ES (“Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīva” jeb “BAND”) par iestāžu atveseļošanu un noregulējumu un Regula (ES) Nr. 806/2014 par vienoto noregulējuma mehānismu (“VNM”).

Šie pasākumi tika veikti, reaģējot uz finanšu krīzi, kas norisinājās 2007.–2008. gadā. Tā kā nebija pieejamas atbilstīgas krīzes pārvarēšanas un noregulējuma sistēmas, pēc finanšu krīzes valdības visā pasaulē bija spiestas glābt bankas. Turpmākā ietekme uz publiskajām finansēm, kā arī nevēlamais stimuls novelt uz sabiedrību banku maksātnespējas izmaksas parādīja, ka ir vajadzīga atšķirīga pieeja, lai pārvarētu banku krīzes un aizsargātu finanšu stabilitāti.

Savienībā un atbilstoši svarīgajiem pasākumiem, par kuriem vienošanās panākta un kuri veikti starptautiskā līmenī, ar Direktīvu 2014/59/ES (“Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīva” (“BAND”))¹ un Regulu (ES) Nr. 806/2014 (“Vienotā noregulējuma mehānisma regula” (“VNMR”))² ir izveidota stabila banku noregulējuma sistēma, lai efektīvi pārvaldītu banku krīzes un mazinātu to nelabvēlīgo ietekmi uz finanšu stabilitāti un publiskajām finansēm. Jaunā noregulējuma režīma stūrakmens ir “iekšējā rekapitalizācija”, ar ko iepriekš noteiktā kārtībā parāds tiek norakstīts vai parāda prasījumi vai citas saistības tiek konvertētas pašu kapitālā. Šo instrumentu var izmantot, lai absorbētu iestādes, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, zaudējumus un iekšēji rekapitalizētu to ar mērķi atjaunot tās dzīvotspēju. Tādējādi akcionāriem un citiem kreditoriem, nevis nodokļu maksātājiem, būs jāuzņemas iestādes maksātnespējas slogs. Atšķirībā no citām jurisdikcijām Savienības banku atveseļošanas un noregulējuma režīms jau ir pilnvarojis noregulējuma iestādes katrai kredītiestādei vai ieguldījumu brokeru sabiedrībai (“iestāde”) noteikt pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību (“MREL”), ko veido augsti iekšēji rekapitalizējamās

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. jūlija Regula (ES) Nr. 806/2014, ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

saistības, kuras izmanto, lai absorbētu zaudējumus un rekapitalizētu iestādes maksātnespējas gadījumos. Komisija nesēn pieņēma deleģēto tiesību aktu par šīs prasības īstenošanu praksē³.

Pasaules mērogā Finanšu stabilitātes padome ("FSP") 2015. gada 9. novembrī publicēja kopējās zaudējumu absorbcijas spējas noteikumus ("kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarts" jeb "*TLAC*"), kurus nedēļu vēlāk pieņēma G20 valstu samitā Turcijā⁴. Kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartā noteikts, ka globāli sistēmiski nozīmīgām bankām (G-SNB), ko Savienības tiesību aktos sauc par globāli sistēmiski nozīmīgām iestādēm (G-SNI), ir jāuztur pietiekams apjoms ar (iekšēji rekapitalizējamām) saistībām, kurām ir ļoti augsts zaudējumu absorbcijas spējas līmenis, lai noregulējumā nodrošinātu netraucētu un ātru zaudējumu absorbciju un rekapitalizāciju. Komisija 2015. gada 24. novembra paziņojumā⁵ apņēmas līdz šā gada beigām nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu, lai līdz saskaņotajam termiņam — 2019. gadam — varētu īstenot kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu. Turklāt Komisija apņēmas pārskatīt spēkā esošos noteikumus par pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību ("*MREL*"), lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību starptautiski saskaņotajam kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartam, ņemot vērā konstatējumus ziņojumā, kas Eiropas Banku iestādei (EBI) ir jāsniedz Komisijai saskaņā ar BAND 45. panta 19. punktu. EBI 2016. gada 19. jūlijā jau publicēja minētā ziņojuma starpposma redakciju⁶, un paredzams, ka galīgais ziņojums tiks iesniegts 2016. gada decembra laikā.

Lai gan vispārējais BAND un VNMR regulējums joprojām paliek spēkā un ir stabils, šā priekšlikuma galvenais mērķis ir ieviest kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu un integrēt kopējās zaudējumu absorbcijas spējas prasību vispārējos noteikumos par pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, izvairoties no pārklāšanās tādā veidā, ka tiek piemērotas divas paralēlas prasības. Lai arī kopējai zaudējumu absorbcijas spējai un pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasībai ir viens un tas pats regulatīvais mērķis, tomēr ir dažas atšķirības tajā, kā tās ir veidotas. Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības piemērošanas joma attiecas ne tikai uz G-SNI, bet arī uz visu Savienības banku nozari. Atšķirībā no kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarta, kas ietver saskaņotu minimālo līmeni, pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības līmeni nosaka noregulējuma iestādes, pamatojoties uz katras konkrētas iestādes novērtējumu. Visbeidzot, kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimuma prasība principā būtu jāizpilda ar subordinētiem parāda instrumentiem, savukārt, lai izpildītu pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, noregulējuma iestādes, izskatot katru gadījumu atsevišķi, parāda instrumentu subordināciju varētu pieprasīt, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu, ka konkrētajā gadījumā kreditori, kuriem veikta iekšējā rekapitalizācija, nav neizdevīgākā stāvoklī salīdzinājumā ar hipotētisku maksātnespējas scenāriju (kas ir hipotētisks noregulējuma scenārijs). Lai panāktu vienkāršu un pārredzamu regulējumu, kas nodrošina juridisko noteiktību un konsekveni, Komisija ierosina kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu integrēt spēkā esošajos noteikumos par pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību un nodrošināt, ka abas prasības tiek izpildītas ar lielā mērā līdzīgiem instrumentiem. Lai īstenotu šo pieeju, spēkā esošajos noteikumos par pašu kapitāla un atbilstīgo saistību

³ Komisijas 2016. gada 23. maija Deleģētā regula (ES) 2016/1450, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizēti kritēriji metodoloģijai, ar kuru nosaka minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (OV L 237, 3.9.2016., 1. lpp.).

⁴ FSP, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet*, 9.11.2015.

⁵ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Ceļā uz banku savienības izveides pabeigšanu", 24.11.2015., COM(2015)587 final.

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>.

minimuma prasību ir vajadzīgs ieviest tikai nedaudzus pielāgojumus, lai nodrošinātu tehnisko savietojamību ar jebkādu turpmāku G-SNI piemērotu prasību struktūru.

Konkrēti, spēkā esošajos noteikumos par pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību ir nepieciešami turpmāki tehniski grozījumi, lai tos ar kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu saskaņotu attiecībā uz *inter alia* zaudējumu absorbcijas spējas mērīšanai izmantotajiem saucējiem, mijiedarbību ar kapitāla rezervju prasībām, risku atklāšanu ieguldītājiem un to piemērošanu saistībā ar dažādām noregulējuma stratēģijām. Īstenojot kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu attiecībā uz G-SNI, Komisijas pieejai nebūs būtiska ietekme uz to iestāžu, kas nav G-SNI, slogu saistībā ar pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības noteikumu ievērošanu.

Operacionāli raugoties, kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarta saskaņotais minimālais līmenis Savienībā tiks ieviests, veicot grozījumus Kapitāla prasību regulā un direktīvā (KPR un KPD)⁷, savukārt iestādēm specifiskais palielinājums attiecībā uz G-SNI un iestādēm specifiskā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība attiecībā uz iestādēm, kas nav G-SNI, tiks panākta, veicot mērķtiecīgus grozījumus BAND un VNMR. Šis priekšlikums ir daļa no plašākas Savienības finanšu tiesību aktu pārskatīšanas paketes, kuras mērķis ir mazināt riskus finanšu sektorā (KPR/KPD pārskatīšana) un padarīt to noturīgāku.

Šis priekšlikums īpaši aptver mērķtiecīgus grozījumus VNMR saistībā ar kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarta īstenošanu Savienībā. Šis priekšlikums attieksies uz Vienoto noregulējuma valdi (VNV) un valsts iestādēm dalībvalstīs, kuras ir iesaistītas vienotajā noregulējuma mehānismā (VNM), kad tās izstrādā un īsteno prasības par finanšu sabiedrību, kas veic uzņēmējdarbību banku savienībā, zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Spēkā esošajā Savienības banku noregulējuma režīmā jau noteikts, ka visām Eiropas bankām ir jātur pietiekamā apmērā (iekšēji rekapitalizējamās) saistības ar ļoti augstu zaudējumu absorbcijas spējas līmeni. Attiecībā uz G-SNI spēkā esošo prasību saskaņojot ar kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu, priekšlikums palīdzēs uzlabot un atvieglot spēkā esošo noteikumu piemērošanu. Tādēļ priekšlikums ir saskaņā ar Savienības banku noregulējuma režīma vispārējo mērķi samazināt nodokļu maksātāju atbalstu banku noregulējumā. Šis priekšlikums pilnībā saskan ar Komisijas priekšlikumu grozīt BAND attiecībā uz noteikumiem par banku zaudējumu absorbciju un rekapitalizāciju, kas piemērojami visā Savienībā.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šis priekšlikums ir daļa no plašākas Savienības finanšu tiesību aktu pārskatīšanas, kuras mērķis ir mazināt riskus finanšu sektorā, vienlaikus veicinot saimnieciskās darbības ilgtspējīgu finansēšanu. Tas pilnībā saskan ar ES galvenajiem mērķiem veicināt finanšu stabilitāti, samazināt nodokļu maksātāju atbalstu banku noregulējumā, kā arī sniegt ieguldījumu ekonomikas ilgtspējīgā finansēšanā.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Ar ierosināto regulu groza spēkā esošu regulu, proti, VNMR. Priekšlikuma juridiskais pamats ir tāds pats kā VNMR juridiskais pamats, kas ir LESD 114. pants. Šis noteikums ļauj pieņemt pasākumus, ar ko tuvināt valstu noteikumus, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība.

Priekšlikums līdzsvaro VNM iesaistīto dalībvalstu tiesību aktus par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanu un noregulējumu, jo īpaši attiecībā uz to zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju noregulējumā, ciktāl tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka VNV un iesaistīto dalībvalstu noregulējuma iestādēm un bankām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, ir vienādi instrumenti un spēja risināt banku maksātnespējas gadījumus saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem (kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarts).

Izveidojot saskaņotas prasības bankām dalībvalstīs, kuras iesaistītas VNM, priekšlikums minētajās dalībvalstīs ievērojami samazina risku, ko rada atšķirīgie valstu tiesību akti par zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju noregulējumā, kas varētu izkropļot konkurenci iekšējā tirgū. Tādējādi priekšlikuma mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība.

Tāpēc LESD 114. pants ir atbilstīgais juridiskais pamats.

• Subsidiaritāte

Saskaņā ar LES 5. panta 3. punktā noteikto subsidiaritātes principu jomās, kuras nav ekskluzīvā Savienības kompetencē, Savienība rīkojas tikai tad un tiktāl, ciktāl dalībvalstis centrālā vai reģionālā un vietējā līmenī nevar pietiekami labi sasniegt paredzētās darbības mērķus, bet ierosinātās darbības mēroga vai seku dēļ tie ir labāk sasniedzami Savienības līmenī.

Savienība un tās dalībvalstis, jo īpaši VNM iesaistītās dalībvalstis, ir apņēmušās īstenot starptautiskos standartus. Neveicot pasākumus Savienības līmenī, dalībvalstīm pašām globālais kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarts būtu jāievieš to jurisdikcijās bez iespējas grozīt spēkā esošo regulējumu, kas izriet no BAND un VNMR. Tā rezultātā, ņemot vērā nozīmīgās atšķirības starp kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu un spēkā esošo regulējumu, kā arī, iespējams, atšķirīgās kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarta valstu regulatoru interpretācijas, bankas, jo īpaši G-SNI, būtu bijušas pakļautas divām paralēlām prasībām (katrai dalībvalstij atšķirīgi piemērojot pašu kopējās zaudējumu absorbcijas spējas prasību), kas nozīmētu papildu izmaksas gan bankām, gan publiskajām iestādēm (uzraudzības un noregulējuma iestādēm). Tādēļ Savienības rīcība ir vēlama, lai saskaņoti īstenotu globālo kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu dalībvalstīs, kuras ir iesaistītas VNM, un lai spēkā esošo regulējumu saskaņotu ar standartu ar mērķi bankām un publiskajām iestādēm pēc iespējas mazināt atbilstības nodrošināšanas izmaksas, vienlaikus nodrošinot efektīvu noregulējumu banku maksātnespējas gadījumā.

• Proporcionalitāte

Saskaņā ar proporcionalitātes principu Savienības rīcības saturs un veids nedrīkst pārsniegt to, kas vajadzīgs, lai sasniegtu tās mērķus atbilstīgi Līguma vispārējiem mērķiem.

Kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu īstenojot attiecībā uz G-SNI, priekšlikumam nebūtu būtiskas ietekmes uz banku slogu, ko rada pienākums ievērot spēkā esošos noteikumus par zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju, jo priekšlikumā kopējās zaudējumu

absorbcijas spējas minimālā līmeņa piemērošana netiek attiecināta uz citām iestādēm, kā tikai uz G-SNI. Turklāt priekšlikumā, spēkā esošos noteikumus pēc iespējas saskaņojot ar minēto standartu, lielā mērā tiek ierobežotas banku, jo īpaši G-SNI, izmaksas saistībā ar atbilstību kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartam. Visbeidzot, ar šo priekšlikumu kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimālā līmeņa piemērošana netiek attiecināta uz citām iestādēm, kā tikai uz G-SNI. Gluži pretēji, priekšlikumā attiecībā uz iestādēm, kas nav G-SNI, saglabāts spēkā esošais vispārējais princips, ka noregulējuma iestādēm prasības par zaudējumu segšanu un rekapitalizāciju kvalitāte un līmenis būtu jāpielāgo katrai konkrētajai bankai, pamatojoties uz tās risku, izmēru, savstarpējo saistību un izvēlēto noregulējuma stratēģiju. To G-SNI gadījumā, uz kurām attiecas kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimālais līmenis, priekšlikumā, pirms noteikt jebkādu iestādei specifisku palielinājumu, ir izvirzīta prasība, ka VNV un valsts noregulējuma iestādēm ir jānovērtē, vai šāds palielinājums ir nepieciešams, samērīgs un attaisnojams. Tādēļ priekšlikuma noteikumi ir samērīgi ar to, kas ir vajadzīgs tā mērķu sasniegšanai.

3. IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Ietekmes novērtējums**

Priekšlikumam kā daļai no plašākas Savienības finanšu tiesību aktu pārskatīšanas paketes, kuras mērķis ir mazināt riskus finanšu sektorā (KPR/KPD pārskatīšana), tika veikts visaptverošs ietekmes novērtējums. Ietekmes novērtējuma ziņojuma projekts 2016. gada 7. septembrī tika iesniegts Komisijas Regulējuma kontroles padomē⁸. Padome [datums] sniedza negatīvu atzinumu. Pēc tam, kad atsevišķi pārskatīšanas paketes elementi tika pastiprināti ar pierādījumiem, padome 2016. gada 27. septembrī sniedza pozitīvu atzinumu.

Saskaņā ar labāka regulējuma politiku Komisija veica vairāku politikas alternatīvu ietekmes novērtējumu. Politikas risinājumi tika novērtēti, ņemot vērā galvenos mērķus, proti, uzlabot banku zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju noregulējamā un juridisko noteiktību un saskaņotību noregulējumā. Novērtējums tiks veikts, apsverot, cik efektīvi var panākt iepriekš minētos mērķus un cik efektīvi no izmaksu viedokļa var īstenot atšķirīgus politikas risinājumus.

Attiecībā uz kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarta īstenošanu Savienībā ietekmes novērtējumā tika apsvērti trīs politikas risinājumi. Saskaņā ar pirmo risinājumu BAND un VNMR turpinātu piemērot to pašreizējā formā. Saskaņā ar otro risinājumu kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarts G-SNI tiktu integrēts spēkā esošajā noregulējuma režīmā, bet minētā sistēma tiktu attiecīgi grozīta, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartam. Trešajā politikas risinājumā tika ierosināts kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimālā līmeņa darbības jomu attiecināt ne tikai uz G-SNI, bet paplašināt to arī uz citām sistēmiski nozīmīgām iestādēm Savienībā (C-SNI), kuras nav G-SNI. Ietekmes novērtējumā secināts, ka ar otro politikas risinājumu attiecīgos politikas mērķus var sasniegt vislabāk. Proti, atšķirībā no pirmā risinājuma, tajā ir paredzēta saskaņota kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarta īstenošana attiecībā uz visām Savienības G-SNI, samazinot to izmaksas saistībā ar atbilstību divām potenciāli atšķirīgām prasībām (kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarts un spēkā esošā BAND un VNMR), vienlaikus nodrošinot konsekventu kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarta interpretāciju Eiropas Savienībā. Šis risinājums palielinās G-SNI noregulējamību Savienībā un novērsīs domino efektu, kas izriet no G-SNI savstarpējās līdzdalības, izmantojot īpašus kopējās zaudējumu absorbcijas

8

[saite uz ietekmes novērtējumu un tā kopsavilkumu]

spējas standarta noteikumus, kuri pašreiz nav paredzēti BAND un VNMR (t. i., kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimālais līmenis subordinētu parāda instrumentu veidā, G-SNI rīcībā esošu kopējai zaudējumu absorbcijas spējai atbilstošu instrumentu savstarpējās līdzdalības atskaitījumi). Šis risinājums nodrošinās, ka kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarts tiek īstenots Savienībā, tādējādi pastiprinot palāvību, ka citas jurisdikcijas darīs to pašu ar mērķi stiprināt G-SNB noregulējamību visā pasaulē. No otras puses, šim politikas risinājumam ir dodama priekšroka salīdzinājumā ar trešo risinājumu, jo tas neradīs neizdevīgu stāvokli saistībā ar kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimālā līmeņa attiecināšanu uz bankām, kuras nav G-SNI (C-SNI) un attiecībā uz kurām šis minimālais kopējās zaudējumu absorbcijas spējas prasību līmenis var nešķīst pietiekami kalibrēts, ņemot vērā to lielo daudzveidību izmēra, uzņēmējdarbības modeļa, savstarpējā saistības un sistēmiskās nozīmes ziņā.

- **Pamattiesības**

Šajā priekšlikumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas iekļauti jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, proti, tiesības uz īpašumu un brīvība veikt uzņēmējdarbību, un tā ir jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem. Šī regula jo īpaši nodrošina, ka bankas kreditoru īpašumtiesību aizskārums nav nesamērīgs. Skartajiem kreditoriem nevajadzētu būt lielākiem zaudējumiem kā tie, kas būtu radušies, ja iestāde būtu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts lēmums par noregulēšanu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

5. CITI JAUTĀJUMI

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

Kā skaidrots iepriekš, KPR grozījumi, kas ietilpst tajā pašā tiesību aktu paketē, ietvers noteikumus par kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimuma prasību attiecībā uz G-SNI, bet šis priekšlikums ir saistīts ar iestādēm specifisko palielinājumu attiecībā uz G-SNI un vispārīgajām prasībām, kuras piemēro bankām, kas veic uzņēmējdarbību banku savienībā. Ar šo priekšlikumu ievieš vairākus mērķtiecīgus grozījumus pašreizējā VNMR.

Grozījumi VNMR 3., 8. un 9. pantā

Ar kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu VNMR un BAND tiek atzītas gan vienota kontaktpunkta (*SPE* pieeja), gan vairāku kontaktpunktu (*MPE* pieeja) noregulējuma stratēģijas. Saskaņā ar vienota kontaktpunkta stratēģiju noregulēta tiek tikai viena grupas vienība (parasti mātesuzņēmums), taču citas grupas vienības (parasti funkcionējoši meitasuzņēmumi) netiek noregulētas, bet to zaudējumi tiek nodoti augšupējai sabiedrībai noregulēšanai. Saskaņā ar vairāku kontaktpunktu stratēģiju noregulēt var vairāk nekā vienu vienību. Lai efektīvi piemērotu vēlamu noregulējuma stratēģiju, ir nepieciešama skaidra noregulējamo vienību (“noregulējuma vienības”) un tām piederošo meitasuzņēmumu (“noregulējuma grupas”) identifikācija. Turklāt šāda identifikācija ir būtiska, arī lai noteiktu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spējas noteikumu piemērošanas līmeni, kas finanšu sabiedrībām būtu jāievēro. Šajā nolūkā ar VNMR 3. panta grozījumiem tiek ieviesti tādi jēdzieni kā “noregulējuma vienība” un “noregulējuma grupa”. Ar 8. un 9. panta grozījumiem attiecībā uz grupas noregulējuma plānošanu Valdei tika noteikts skaidrs

pienākums finanšu grupā identificēt noregulējuma vienības un noregulējuma grupas un pienācīgi izvērtēt jebkādas plānotas noregulējuma darbības ietekmi grupā, lai nodrošinātu efektīvu grupas noregulējumu.

Grozījumi VNMR 12. pantā

Regulas 12. pantu atceļ un aizstāj ar šādiem jauniem noteikumiem: 12., 12.a, 12.b, 12.c, 12.d, 12.e, 12.f, 12.g, 12.h, 12.i un 12.j pants.

Regulas 12. pantā ir noteikta institucionālā sistēma attiecībā uz pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības piemērošanu, nosakot VNV, valstu noregulējuma iestāžu un kompetento iestāžu attiecīgās lomas iesaistītajās dalībvalstīs.

Pašlaik iestādēm specifiskā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība (*"MREL"*) tiek mērīta kā iestādes kopējo saistību procentuālā daļa. Ar grozīto 12.a pantu pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības mērījuma parametri tiek saskaņoti ar G-SNI piemēroto minimuma saskaņoto prasību, kā noteikts kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartā (*"kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimuma prasība"*). Tāpēc iestādēm specifiskā prasība būtu jāizsaka kā procentuālā daļa no attiecīgās iestādes kopējās riska darījuma summas un sviras rādītāja riska darījuma vērtības mēra.

Ar 12.b pantu tiek saglabāts pašreizējais hipotekāro kredītu iestāžu atbrīvojums no pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības ar nosacījumu, ka valsts maksātnespējas vai līdzīgas procedūras ļauj efektīvi absorbēt zaudējumus kreditoriem, kas atbilst noregulējuma mērķiem. Pantā tāpat tiek skaidrots, ka iestādēm, kas ir atbrīvotas no pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības, nevajadzētu būt daļai no kopējās konsolidētās prasības noregulējuma grupas līmenī.

Ar 12.c pantu tiek noteikti atbilstības kritēriji attiecībā uz instrumentiem un posteņiem, kas varētu skaitīties kā tādi, kuri atbilst pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasībai, cieši saskaņojot tos ar atbilstības kritērijiem, kuri kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartā noteikti attiecībā uz kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimuma prasību. Tāpēc minētie kritēriji ir identiski, izņemot šādā ziņā.

Attiecībā uz aptverto instrumentu darbības jomu konkrēti instrumenti ar atvasināto instrumentu iezīmēm, piemēram, strukturētās parādzīmes, ir atbilstīgi, lai izpildītu pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, jo tie noregulējumā varētu pietiekami absorbēt zaudējumus. Strukturētās parādzīmes ir parādsaistības ar iegultu atvasināto komponentu. Peļņa no tām ir pielāgota atsaucēs aktīvu, piemēram, atsevišķa kapitāla vērtspapīra, kapitāla vērtspapīru indeksu, fondu, procentu likmju, preču vai valūtu, sniegumam. Ar 12.c pantu tiek skaidrots, ka strukturētās parādzīmes atbilst pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasībai tādā mērā, ka tām ir fiksēta pamatsumma, kas ir atmaksājama termiņa beigās, savukārt tikai papildu peļņa ir saistīta ar atvasināto instrumentu un ir atkarīga no atsaucēs aktīva snieguma. Tas ir *pamatojams* ar faktu, ka fiksētā pamatsumma ir iepriekš zināma emisijas laikā, vērtība ir stabila visā strukturētās parādzīmes darbības laikā un tai noregulējumā varētu viegli veikt iekšējo rekapitalizāciju.

Saskaņā ar kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimuma prasība būtu jāizpilda, izmantojot lielā mērā subordinētus parāda instrumentus, kas maksātnespējas brīdī ierindojas zem augstākās prioritātes saistībām, kuras ir skaidri izslēgtas no kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimuma prasības, piemēram, segtie noguldījumi, atvasinātie instrumenti, nodokļi vai citas publisko tiesību saistības. Lai izpildītu iestādēm specifisko pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, pašlaik

noregulējuma iestādes varētu katrā atsevišķā gadījumā pieprasīt atbilstīgo parāda instrumentu subordināciju. Ar 12.c panta jaunajiem noteikumiem turpmāk precizēts, ka subordināciju varētu pieprasīt tiktāl, cik nepieciešams, lai atvieglinātu iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanu, proti, ja ir skaidras norādes, ka kreditori, kam veikta iekšējā rekapitalizācija, maksātnespējas gadījumā varētu piedzīvot zaudējumus, kas pārsniegtu to iespējamās zaudējumus maksātnespējas gadījumā, un tikai tiktāl, cik nepieciešams, lai segtu zaudējumu daļu, kas pārsniedz iespējamās ar maksātnespēju saistītos zaudējumus. Ja Valde pieprasa subordināciju attiecībā uz iestādes specifisko pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, tas būtu jādara, neskarot iespēju daļēji izpildīt kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimuma prasību ar nesubordinētiem parāda instrumentiem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 un atbilstīgi kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartam.

Ar 12.d pantu precizēti nosacījumi, saskaņā ar ko Valde visām vienībām nosaka pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību. Prasībai būtu jāļauj bankām absorbēt noregulējumā sagaidāmos zaudējumus un rekapitalizēt banku pēc noregulējuma. Valde skaidri pamato pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības noteikto līmeni, pamatojoties uz izvēlēto noregulējuma stratēģiju. Pamatā šāds līmenis nedrīkstētu pārsniegt noregulējumā sagaidāmo zaudējumu summu, kas atbilst iestādes pašu kapitāla prasībām, un rekapitalizācijas summu, kura ļauj iestādei pēc noregulējuma izpildīt savas pašu kapitāla prasības, kas nepieciešams, lai saņemtu atļauju veikt tās darbības saskaņā ar izvēlēto noregulējuma stratēģiju. Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība būtu jāizsaka kā procentuālā daļa no kopējā riska darījuma un sviras rādītāja vērtības mēra, un iestādēm būtu jāievēro no abiem mērījumiem izrietošais līmenis.

Attiecībā uz G-SNI 12.e pantā precizēts, ka iestādēm specifisko palielinājumu kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimālajam līmenim, kā noteikts kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartā, varētu piemērot tikai tad, ja šis minimums nav pietiekams, lai absorbētu zaudējumus un rekapitalizētu G-SNI saskaņā ar izvēlēto noregulējuma stratēģiju. Valdes lēmums piemērot šādu palielinājumu būtu pienācīgi jāpamato.

Tāpat kā priekšlikumā, ar ko groza KPD, arī šajā priekšlikumā ar 12.f pantu ir ieviests jēdziens “norādes”. Tas ļauj Valdei pieprasīt iestādēm ievērot augstāka līmeņa pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, vienlaikus elastīgāk risinot šo līmeņu neievērošanas gadījumus, proti, atvieglojot maksimālo sadalāmo summu (“MSS”) ierobežojumus, kas šādos neievērošanas gadījumos automātiski stājas spēkā. Konkrēti, 12.f pantā Valdei ir ļauts pieprasīt no iestādēm turēt papildu summas, lai segtu tādus zaudējumus noregulējumā, kas ir augstāki par tiem, kuri sagaidāmi standarta noregulējuma scenārijā (t. i., pārsniedz spēkā esošo pašu kapitāla prasību līmeni), un nodrošināt pietiekamu tirgus uzticēšanos vienībai pēc noregulējuma (t. i., papildus pieprasītajai noregulējuma summai). Tomēr 12.f punktā ir precizēts, ka attiecībā uz pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības zaudējumu absorbcijas daļu norāžu līmenim nevajadzētu pārsniegt “uz kapitālu attiecināmo norāžu” līmeni, ja uzraudzības iestādes pieprasa šādas norādes saskaņā ar spriedzes testiem, lai ņemtu vērā zaudējumus, kuri pārsniedz parastās prasības. Attiecībā uz rekapitalizāciju norāžu līmenim, ar ko nodrošināt tirgus uzticēšanos, būtu jādod iespēja iestādēm pēc noregulējuma izpildīt prasību saņemt atļauju uz piemērotu laika posmu. Šī tirgus uzticēšanās rezerve nedrīkstētu pārsniegt kombinēto kapitāla rezervju prasību saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, izņemot tad, ja ir nepieciešams augstāks līmenis, lai nodrošinātu, ka pēc noregulējuma vienība turpina atbilst nosacījumiem atļaujas saņemšanai uz piemērotu laika posmu.

Ar 12.g un 12.h pantu tiek risināts jautājums par pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības piemērošanas līmeni. Attiecībā uz iestādēm, kas kvalificējas kā noregulējuma iestādes, pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība tām tiek

piemērota tikai konsolidētās noregulējuma grupas līmenī. Tas nozīmē, ka noregulējuma vienībām būs pienākums emitēt atbilstīgus (parāda) instrumentus ārējiem trešās puses kreditoriem, kam tiktu veikta iekšējā rekapitalizācija, ja noregulējuma vienība (t. i., noregulējuma grupa) iesaistās noregulējumā. Attiecībā uz citām grupas vienībām priekšlikumā ir ieviests “iekšējas” pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības jēdziens saskaņā ar līdzīgu jēdzienu, kas noteikts kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartā. Tas nozīmē, ka citām noregulējuma grupas vienībām, kas pašas nav noregulējuma iestādes, būtu iekšēji noregulējuma grupā jāemitē atbilstīgi (parāda) instrumenti, t. i., noregulējuma iestādēm būtu jāpērk šādi instrumenti. Ja noregulējuma grupas vienība, kas pati nav noregulējuma vienība, zaudē dzīvotnespēju, šādi instrumenti tiek norakstīti vai konvertēti par kapitāla vērtspapīriem un minētās vienības zaudējumi pēc tam tiek nodoti uz augšu noregulējuma vienībai. Galvenā priekšrocība “iekšējai” pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasībai ir tāda, ka tā ļauj rekapitalizēt noregulējuma grupas vienību (ar būtiski svarīgām funkcijām), neveicot tai formālu noregulējumu, kas, iespējams, varētu radīt traucējumus tirgū. Tomēr, piemērojot šo prasību, būtu jāievēro izvēlēta noregulējuma stratēģija, jo īpaši tai nevajadzētu mainīt īpašumtiesību attiecības starp vienību un tās noregulējuma grupu pēc rekapitalizācijas. Priekšlikumā arī noteikts, ka saskaņā ar konkrētiem aizsardzības pasākumiem iekšējo pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību varētu aizstāt ar tādām nodrošinātām garantijām starp noregulējuma vienību un citām noregulējuma grupas vienībām, kuras varētu izmantot saskaņā ar laika grafika nosacījumiem, kas ir ekvivalenti iekšējai pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasībai atbilstīgiem instrumentiem piemērotajiem laika grafika nosacījumiem. Proti, ierosinātie aizsardzības pasākumi ietver attiecīgo noregulējuma iestāžu vienošanos iekšējo pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību un garantijas, ko noregulējuma vienība sniedz tās meitasuzņēmumam, aizstāt ar augsti likvīdu nodrošinājumu ar minimālu kredītrisku un tirgus risku.

Ar 12.i pantu precizēts, ka konkrētu aizsardzības pasākumu ietvaros Valde varētu atbrīvot no meitasuzņēmuma iekšējās pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības, ja gan meitasuzņēmums, gan tā mātes noregulējuma vienība veic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā iesaistītajā dalībvalstī.

Ar 12.g panta grozījumiem tiek risināts jautājums par pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības neievērošanu. Minētajā 12.g pantā tiek uzskaitītas noregulējuma iestādēm pieejamās pilnvaras gadījumā, ja tiek neievērota pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība. Tā kā prasības neievērošana varētu radīt šķēršļus iestādes vai grupas noregulējamībai, ar 10. panta grozījumiem tiek saīsināta spēkā esošā procedūra noregulējamības šķēršļu novēršanai, lai ātri risinātu jebkādas prasības neievērošanas gadījumus. Ar grozījumiem ievieš arī jaunas pilnvaras Valdei pieprasīt iestādēm mainīt atbilstīgo instrumentu termiņa profilu un plānus, lai atjaunotu pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības līmeni.

Grozījumi 16., 18., 20. un 21. pantā

Ar 16., 18., 20. un 21. panta grozījumiem tiek nodrošināts, ka Valde instrumentus, kas ir atbilstīgi iekšējai pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasībai, izņemot kapitāla instrumentus (piemēram, parāda instrumentus), arī varētu norakstīt vai konvertēt kapitālā, ja noregulējuma grupas vienība, kas pati nav noregulējuma vienība, kura emitē minētos instrumentus, zaudē dzīvotnespēju.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko Regulu (ES) Nr. 806/2014 groza attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu⁹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁰,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Finanšu stabilitātes padome ("FSP") 2015. gada 9. novembrī publicēja kopējās zaudējumu absorbcijas spējas ("TLAC") noteikumus (turpmāk tekstā — "kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarts"), ko 2015. gada novembrī apstiprināja G20 valstis. Kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartā noteikts, ka globāli sistēmiski nozīmīgām bankām (G-SNB), kas Savienības regulējumā sauktas par globāli sistēmiski nozīmīgām iestādēm (G-SNI), ir jātur pietiekams minimālais apjoms ar (iekšēji rekapitalizējamām) saistībām, kurām ir augsts zaudējumu absorbcijas spējas līmenis, lai neregulējumā nodrošinātu netraucētu un ātru zaudējumu absorbciju un rekapitalizāciju. Komisija savā 2015. gada 24. novembra paziņojumā¹¹ apņēmas līdz 2016. gada beigām nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu, kas ļautu kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu īstenot līdz starptautiski saskaņotajam termiņam — 2019. gadam.
- (2) Lai kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu īstenotu Savienībā, ir jāņem vērā spēkā esošā iestādēm specifiskā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība

⁹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹⁰ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹¹ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Ceļā uz banku savienības izveides pabeigšanu", 24.11.2015., COM(2015)587 final.

(“MREL”), kas ir piemērojama visām Savienības kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES¹². Tā kā kopējās zaudējumu absorbcijas spējai un pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasībai ir viens un tas pats mērķis nodrošināt, ka Savienības iestādēm ir pietiekama zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, abām prasībām vajadzētu būt papildinošiem kopīgas sistēmas elementiem. Operacionāli raugoties, kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarta saskaņotais minimālais līmenis attiecībā uz G-SNI (“kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimuma prasība”) Savienības tiesību aktos būtu jāievieš, izdarot grozījumus Regulā (ES) Nr. 575/2013¹³, savukārt iestādēm specifiskais palielinājums attiecībā uz G-SNI un iestādēm specifiskā prasība attiecībā uz iestādēm, kas nav G-SNI, proti, pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība, būtu jārisina, izmantojot mērķtiecīgus grozījumus Direktīvā 2014/59/ES un Regulā (ES) Nr. 806/2014¹⁴. Attiecīgie šīs regulas grozījumi saistībā ar iestāžu zaudējumu absorbēšanas un rekapitalizācijas spēju būtu konsekventi jāpiemēro kopā ar iepriekš minētajos tiesību aktos un Direktīvā 2013/36/ES¹⁵ izdarītajiem grozījumiem.

- (3) Tas, ka vienotajā noregulējuma mehānismā (“VNM”) iesaistītajās dalībvalstīs trūkst saskaņotu noteikumu attiecībā uz kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarta īstenošanu, iestādēm radītu papildu izmaksas un juridisko nenoteiktību, kā arī pārrobežu iestādēm pieteikšanos iekšējās rekapitalizācijas instrumentam padarītu grūtāku. Saskaņotu noteikumu trūkums Savienībā rada arī konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū, ņemot vērā to, ka izmaksas, kas iestādēm rodas, lai izpildītu spēkā esošās prasības un kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu, iesaistītajās dalībvalstīs var ievērojami atšķirties. Tāpēc ir nepieciešamas novērst minētos šķēršļus iekšējā tirgus darbībai un izvairīties no konkurences izkropļojumiem, kas rodas no saskaņotu noteikumu trūkuma attiecībā uz kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarta īstenošanu. Tādējādi šīs regulas atbilstīgs juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants, kuru interpretē atbilstīgi Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai.
- (4) Saskaņā ar kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartu Regulā (ES) Nr. 806/2014 būtu jāturpina atzīt vienotā kontaktpunkta (*SPE* pieejas), kā arī vairāku kontaktpunktu (*MPE* pieejas) noregulējuma stratēģija. Saskaņā ar vienotā kontaktpunkta stratēģiju noregulēta tiek tikai viena grupas vienība (parasti mātesuzņēmums), taču citas grupas vienības (parasti funkcionējoši meitasuzņēmumi) netiek noregulētas, bet to zaudējumi un rekapitalizācijas vajadzības tiek nodotas augšupējai sabiedrībai noregulēšanai. Saskaņā ar vairāku kontaktpunktu stratēģiju noregulēt var vairāk nekā vienu grupas

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013, par prudenācijām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. jūlija Regula (ES) Nr. 806/2014, ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

vienību. Lai efektīvi piemērotu vēlamo noregulējuma stratēģiju, ir nepieciešama skaidra noregulējamo vienību ("noregulējuma vienības") un tām piederošo meitasuzņēmumu ("noregulējuma grupas") identifikācija. Šāda identifikācija ir būtiska, arī lai noteiktu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spējas noteikumu piemērošanas līmeni, kas finanšu sabiedrībām būtu jāpiemēro. Tāpēc ir nepieciešams ieviest jēdzienus "noregulējuma vienība" un "noregulējuma grupa", kā arī grozīt Regulu (ES) Nr. 806/2014 attiecībā uz grupu noregulējuma plānošanu, lai Vienotajai noregulējuma valdei ("Valde") skaidri noteiktu pienākumu identificēt noregulējuma vienības un noregulējuma grupas grupā un pienācīgi apsvērt jebkādas grupā plānotas noregulējuma darbības ietekmi, lai nodrošinātu efektīvu grupas noregulējumu.

- (5) Valdei būtu jānodrošina, ka iestādēm ir pietiekama zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, lai noregulējumā nodrošinātu netraucētu un ātru zaudējumu absorbciju un rekapitalizāciju, minimāli ietekmējot finanšu stabilitāti un nodokļu maksātājus. Tas būtu jāpanāk, nodrošinot iestāžu atbilstību iestādēm specifiskajai pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasībai, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 806/2014.
- (6) Lai saucējus, ar ko mēra iestāžu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju, saskaņotu ar kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartā noteiktajiem saucējiem, pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība būtu jāizsaka kā procentuālā daļa no attiecīgās iestādes kopējās riska darījuma summas un no sviras rādītāja riska darījuma vērtības mēra.
- (7) Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības atbilstīguma kritēriji būtu cieši jāsaista ar Regulā (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standarta minimuma prasību paredzētajiem kritērijiem saskaņā ar papildu pielāgojumiem un prasībām, kas ieviestas šajā regulā. Proti, konkrētiem parāda instrumentiem ar iegultu atvasinātā instrumenta komponentu, piemēram, konkrētām strukturētajām parādzīmēm, vajadzētu būt atbilstīgām, lai izpildītu pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību tādā mērā, ka tām ir fiksēta pamatsumma, kas ir atmaksājama termiņa beigās, savukārt tikai papildu peļņa ir saistīta ar atvasinātu instrumentu un ir atkarīga no atsaucē aktīva snieguma. Ņemot vērā to fiksēto pamatsummu, minētajiem instrumentiem noregulējumā vajadzētu būt ar augstu zaudējumu absorbcijas spēju un viegli iekšēji rekapitalizējamiem.
- (8) Lai izpildītu pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, saistību tvērums principā ietver visas saistības, kas izriet no nenodrošinātu neprivilēģētu kreditoru prasījumiem (nesubordinētas saistības), izņemot gadījumus, kad saistības neatbilst šajā regulā noteiktiem konkrētiem atbilstīguma kritērijiem. Lai veicinātu iestāžu noregulējamību, efektīvi izmantojot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, Valdei vajadzētu būt iespējai noteikt, ka uzņēmumiem specifiskā prasība tiek izpildīta ar subordinētajām saistībām, jo īpaši tad, kad ir skaidras norādes par to, ka iekšēji rekapitalizētie kreditori noregulējumā varētu ciest zaudējumus, kas pārsniegtu to potenciālos zaudējumus maksātnespējas gadījumā. Prasība ar subordinētajām saistībām ievērot pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību būtu jānosaka tikai tādā līmenī, kas nepieciešams, lai novērstu to, ka kreditoru zaudējumi noregulējumā ir lielāki par zaudējumiem, ko tie citādi piedzīvotu maksātnespējas gadījumā. Ja Valde pieprasa parāda instrumentu subordinēšanu attiecībā uz pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, tas būtu jādara, neskarot iespēju daļēji izpildīt kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimuma prasību ar

nesubordinētiem parāda instrumentiem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 un atbilstīgi kopējās zaudējumu absorbcijas spējas standartā atļautajam.

- (9) Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasībai būtu jāļauj iestādēm absorbēt noregulējumā sagaidāmos zaudējumus un rekapitalizēt iestādi pēc noregulējuma. Valdei, pamatojoties uz tās izvēlēto noregulējuma stratēģiju, būtu pienācīgi jāpamato piemērotais pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības līmenis, jo īpaši attiecībā uz Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasības nepieciešamību un līmeni. Pamatā šādu līmeni vajadzētu veidot noregulējumā sagaidāmo zaudējumu summai, kas atbilst iestādes pašu kapitāla prasībām, un rekapitalizācijas summai, kura ļauj iestādei pēc noregulējuma izpildīt savas pašu kapitāla prasības, kas nepieciešams, lai saņemtu atļauju veikt tās darbības saskaņā ar izvēlēto noregulējuma stratēģiju. Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība būtu jāizsaka kā procentuālā daļa no kopējā riska darījuma un sviras rādītāja mērījumiem, un iestādēm būtu jāatbilst līmeņiem, kas izriet no abiem mērījumiem. Valdei pienācīgi pamatotos gadījumos būtu jāspēj pielāgot rekapitalizācijas summu, lai pienācīgi atspoguļotu arī rekapitalizāciju ietekmējošos palielinātos riskus, kas rodas no noregulējuma grupas uzņēmējdarbības modeļa, finansējuma profila un vispārējā riska profila, un tāpēc šādos ierobežotos apstākļos noteikt, ka 12.d panta 3. un 4. punkta pirmajā daļā minētās rekapitalizācijas summas tiek pārsniegtas.
- (10) Lai uzlabotu G-SNI noregulējamību, Valdei vajadzētu būt iespējai papildus Regulā (ES) Nr. 575/2013 noteiktajai kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimuma prasībai piemērot G-SNI iestādei specifisku pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību. Minēto iestādei specifisko pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību var piemērot tikai tad, ja kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimuma prasība nav pietiekama, lai absorbētu zaudējumus un rekapitalizētu G-SNI saskaņā ar izvēlēto noregulējuma stratēģiju.
- (11) Nosakot pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, Valdei būtu jāņem vērā iestādes sistēmiskā nozīmīguma pakāpe un tās maksātnespējas iespējamā nelabvēlīgā ietekme uz finanšu stabilitāti. Valdei būtu jāņem vērā vajadzība nodrošināt līdzvērtīgus apstākļus starp G-SNI un citām līdzvērtīgām iestādēm, kas iesaistītajās dalībvalstīs ir sistēmiski nozīmīgas. Līdz ar to iestāžu, kuras nav identificētas kā G-SNI, bet kuru sistēmiskais nozīmīgums iesaistītajās dalībvalstīs ir līdzvērtīgs G-SNI sistēmiskajam nozīmīgumam, pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasībai nevajadzētu neproporcionāli atšķirties no G-SNI vispārīgi noteiktās pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības līmeņa un sastāva.
- (12) Līdzīgi pilnvarām, kas kompetentajām iestādēm piešķirtas ar Direktīvu 2013/36/ES, Valdei vajadzētu ļaut piemērot augstāka līmeņa pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, vienlaikus elastīgāk risinot minēto līmeņu pārkāpumus, proti, mazinot minēto pārkāpumu automātisko ietekmi maksimālo sadalāmo summu ("MSS") ierobežojumu veidā. Valdei vajadzētu būt iespējai sniegt norādes iestādēm, lai tās izpildītu prasību par papildu summām tādu zaudējumu segšanai noregulējumā, kas pārsniedz Regulā (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvā 2013/36/ES noteiktās pašu kapitāla prasības, un/vai nodrošinātu pietiekamu tirgus uzticēšanos iestādei pēc noregulējuma. Lai nodrošinātu konsekveni ar Direktīvu 2013/36/ES, norādes par papildu zaudējumu segšanu var sniegt tikai tad, ja kompetentās uzraudzības iestādes saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES ir pieprasījušas "uz kapitālu attiecināmās norādes", un tām nevajadzētu pārsniegt minētajās norādēs pieprasīto līmeni. Attiecībā uz

rekapitalizācijas summu līmenim, kas pieprasīts norādēs, lai nodrošinātu tirgus uzticēšanos, būtu jānodrošina, ka iestāde pienācīgu laika posmu saglabā atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem, tostarp ļaujot iestādei segt izdevumus, kas saistīti ar tās darbību restrukturizāciju pēc noregulējuma. Tirgus uzticēšanās rezerve nedrīkstētu pārsniegt kombinēto kapitāla rezervju prasību saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, izņemot tad, ja ir nepieciešams augstāks līmenis, lai nodrošinātu, ka pēc noregulējuma vienība turpina atbilst nosacījumiem atļaujas saņemšanai uz piemērotu laika posmu. Ja atšķirībā no norādēs sagaidītā vienība konsekventi nespēj nodrošināt papildu pašu kapitālu un atbilstīgās saistības, Valdei vajadzētu būt iespējai pieprasīt, ka pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība tiek palielināta, lai segtu norādēs minēto summu. Lai izvērtētu, vai pastāv konsekventa neatbilstība, Valdei būtu jāņem vērā iestādes ziņojumi par pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, kā tas pieprasīts Direktīvā 2014/59/ES.

- (13) Atbilstīgi Regulai Nr. 575/2013 iestādēm, kas kvalificējas kā noregulējuma iestādes, pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība būtu jāpiemēro tikai konsolidētās noregulējuma grupas līmenī. Tas nozīmē, ka gadījumā, ja noregulējuma vienība iesaistās noregulējumā, tai nolūkā izpildīt pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību vajadzētu būt pienākumam emitēt atbilstīgus instrumentus un posteņus ārējiem trešās puses kreditoriem, kam tiktu veikta iekšējā rekapitalizācija.
- (14) Iestādēm, kas nav noregulējuma vienības, būtu jāizpilda uzņēmumiem specifiskā prasība individuālā līmenī. Minēto iestāžu attiecīgajām noregulējuma iestādēm pārsvarā būtu jāapmierina zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas vajadzības, noregulējuma iestādēm iegādājoties minēto iestāžu emitētās atbilstīgās saistības un tās norakstot vai konvertējot uz īpašumtiesību instrumentiem, ja minētās iestādes vairs nav dzīvotspējīgas. Pēc būtības pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība, kas piemērojama iestādēm, kuras nav noregulējuma iestādes, būtu jāpiemēro kopā ar un saskaņā ar noregulējuma vienībām piemērojamajām prasībām. Tam vajadzētu ļaut Valdei noregulēt noregulējuma grupu, neveicot noregulējumu konkrētām to meitasvienībām un tādējādi izvairoties no iespējamiem traucējumiem tirgū. Ar Valdes piekrišanu vajadzētu būt iespējamam atbilstīgo saistību emisiju noregulējuma vienībām aizvietot ar nodrošinātām garantijām starp noregulējuma vienību un tās meitasuzņēmumiem, ko varētu darīt tad, ja ir izpildīti atbilstīgo saistību norakstīšanai vai konvertācijai līdzvērtīgi termiņa nosacījumi. Garantijas pamatā esošajam nodrošinājumam vajadzētu būt augsti likvīdam un ar minimālu tirgus risku un kredītrisku. Valdei vajadzētu arī būt iespējai pilnībā atbrīvot no tās pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības piemērošanas, kas ir piemērojama iestādēm, kuras nav noregulējuma iestādes, ja gan noregulējuma iestāde, gan tās meitasuzņēmumi veic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā iesaistītajā dalībvalstī.
- (15) Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības piemērošanai iestādēm, kas nav noregulējuma iestādes, vajadzētu būt saskaņā ar izvēlēto noregulējuma stratēģiju. Proti, tai nevajadzētu mainīt īpašumtiesību attiecības starp iestādēm un to noregulējuma grupu pēc tam, kad minētās iestādes ir rekapitalizētas.
- (16) Kompetentajām iestādēm, noregulējuma iestādēm un Valdei būtu piemēroti jārisina un jānovērš jebkādi kopējās zaudējumu absorbcijas spējas minimuma prasības un pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības neievērošanas gadījumi. Ņemot vērā, ka minēto prasību pārkāpumi varētu radīt šķēršļus iestādes vai grupas noregulējamībai, spēkā esošās procedūras attiecībā uz noregulējamības šķēršļu

novēršanu būtu jāsaīsina, lai ātri risinātu jebkādas minēto prasību neievērošanas gadījumus. Valdei būtu arī jāspēj pieprasīt iestādēm mainīt atbilstīgo instrumentu un posteņu termiņa profilus, kā arī sagatavot un īstenot plānus attiecībā uz minēto prasību līmeņa atjaunošanu.

- (17) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas iekļauti jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, proti, tiesības uz īpašumu un brīvība veikt uzņēmējdarbību, un tā ir jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (18) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, paredzēt vienotus noteikumus Savienības atveseļošanas un noregulējuma režīma nolūkos, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt šo regulu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (19) Lai atvēlētu pietiekamu laiku regulas piemērošanai, šī regula būtu jāpiemēro [18 mēneši no tās stāšanās spēkā],

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

- 1. Regulas (ES) Nr. 806/2014 3. panta 1. punktu groza šādi:

(a) iekļauj šādus apakšpunktus:

“24a) “noregulējuma vienība” ir vienība, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un ko Valde saskaņā ar 8. pantu ir identificējusi kā vienību, attiecībā uz kuru noregulējuma plānā ir paredzēta noregulējuma darbība;

24b) “noregulējuma grupa” ir tādu vienību grupa, ko Valde ir identificējusi saskaņā ar 8. pantu un kas sastāv no noregulējuma vienības un tās meitasuzņēmumiem, kuri paši nav noregulējuma vienības un kuri nav citas noregulējuma vienības meitasuzņēmumi;”;

(b) punkta 49) apakšpunktā “atbilstīgās saistības” aizstāj ar “iekšēji rekapitalizējamas saistības”;

iekļauj šādu 49a) apakšpunktu:

“49a) “atbilstīgās saistības” ir iekšēji rekapitalizējamas saistības, kas atbilst 12.c panta vai 12.h panta 3. punkta a) apakšpunkta nosacījumiem;”;

- 2. regulas 7. panta 3. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) nosaka pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību saskaņā ar 12.–12.k pantu;”;

- 3. regulas 8. pantu groza šādi:

(a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Noregulējuma plānā tiek paredzēti dažādi varianti šajā regulā minēto noregulējuma instrumentu piemērošanai un noregulējuma pilnvaru īstenošanai attiecībā uz 1. punktā minētajām vienībām.”;

(b) panta 6. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām:

“Noregulējuma plānā paredz noregulējuma darbības, kuras Valde var veikt, ja 1. punktā minēta vienība atbilst noregulējuma nosacījumiem.

Attiecīgajai vienībai dara zināmu 9. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju.”;

(c) panta 9. punkta p) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“p) pašu kapitāla un subordinēto instrumentu minimuma prasību saskaņā ar 12.c pantu un attiecīgā gadījumā termiņu šā līmeņa sasniegšanai;”;

(d) panta 10. punktu aizstāj ar šādu:

“10. Grupas noregulējuma plāni ietver noregulējuma plānu 1. punktā minētajai Savienības mātesuzņēmuma, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī, vadītajai grupai, un nosaka noregulējuma pasākumus:

(a) Savienības mātesuzņēmumam;

(b) grupas sastāvā esošiem meitasuzņēmumiem, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā;

(c) 2. panta b) punktā minētajām vienībām; un

(d) ievērojot 33. pantu – grupas sastāvā esošiem meitasuzņēmumiem, kuri veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības.

Saskaņā ar pirmajā daļā minētajiem pasākumiem noregulējuma plānā katrai grupai nosaka:

(a) noregulējuma vienības;

(b) noregulējuma grupas.”;

(e) panta 11. punkta a) un b) apakšpunktus aizstāj ar šādiem:

“a) ir izklāstītas noregulējuma darbības, kuras paredzēts veikt attiecībā uz noregulējuma vienību 6. punktā paredzētajos scenārijos, un šādu darbību ietekme uz citām 1. punktā minētajām grupas vienībām, mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumiem;

a1) ja 1. punktā minētā grupa ietver vairāk nekā vienu noregulējuma grupu – noteikt noregulējuma darbības, kuras paredzēts veikt attiecībā uz katras noregulējuma grupas noregulējuma vienībām, un šādu darbību ietekmi uz abiem turpmāk norādītajiem elementiem:

i) citām grupas vienībām, kas pieder pie vienas un tās pašas noregulējuma grupas;

i) citām noregulējuma grupām;

b) ir izvērtēts, kādā mērā attiecībā uz noregulējuma vienībām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, saskaņotā veidā varētu piemērot noregulējuma instrumentus un īstenot noregulējuma pilnvaras, tostarp pasākumus, kas ļautu trešai personai iegādāties visu grupu vai atsevišķas darbības jomas vai darbības, ko veic vairākas grupas vienības vai atsevišķas grupas vienības vai noregulējuma grupas, un ir konstatēti iespējamie saskaņota noregulējuma šķēršļi;”;

4. regulas 10. pantu groza šādi:

(a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Grupu uzskata par noregulējamu, ja Valdei tas ir paveicams un ja ir ticams, ka noregulējuma vienības ir iespējams vai nu likvidēt saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, vai noregulēt, piemērojot tām noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras tā, lai maksimāli izvairītos no ievērojami negatīvas ietekmes uz to dalībvalsti, kurās veic uzņēmējdarbību grupas vienības, vai citu dalībvalsti, vai Savienības finanšu sistēmu, tostarp plašākas finansiālās nestabilitātes vai sistēmiska notikuma apstākļos, un ar mērķi nodrošināt minēto grupas vienību kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību, piemēram, ja ir viegli tās laikus nodalīt, vai ar citiem līdzekļiem.

Ja tiek uzskatīts, ka grupa nav noregulējama, Valde par to laikus informē EBI.

Ja grupa sastāv no vairāk nekā vienas noregulējuma grupas, Valde saskaņā ar šo pantu novērtē katras grupas noregulējamību.

Pirmajā daļā minēto novērtējumu veic papildus visas grupas noregulējamības novērtējumam.”;

(b) panta 7. punktam pievieno šādu daļu:

“Ja vienības vai grupas noregulējamības šķērslis ir radies Direktīvas 2013/36/ES 141.a panta 2. punktā minētas situācijas iespaidā, Valde savu novērtējumu par minēto šķērslī paziņo Savienības mātesuzņēmumam.”;

(c) panta 9. punktam pievieno šādu daļu:

“Ja noregulējamības šķērslis ir radies Direktīvas 2013/36/ES 141.a panta 2. punktā minētas situācijas iespaidā, Savienības mātesuzņēmums divu nedēļu laikā no datuma, kad saņemts saskaņā ar 7. punktu izdarītais paziņojums, Valdei ierosina iespējamus pasākumus, ar ko risināt vai novērst šķērslī, kurš konstatēts saskaņā ar pirmo daļu.”;

(d) panta 11. punkta i) un j) apakšpunktā “12. panta” un “12. pantā” aizstāj attiecīgi ar “12.g panta un 12.h panta” un “12.g pantā un 12.h pantā”;

(e) panta 11. punktam pievieno šādus apakšpunktus:

“k) prasīt vienībai iesniegt plānu, saskaņā ar ko atjaunot atbilstību 12.g un 12.h pantam un Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā minētajai prasībai;

l) prasīt vienībai mainīt 12.c panta un 12.h panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minēto posteņu termiņa profilu, lai nodrošinātu nepārtrauktu atbilstību 12.g un 12.h pantam.”;

5. Regulas (ES) Nr. 806/2014 12. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“12. pants

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības noteikšana

1. Valde, iepriekš apspriežoties ar kompetentajām iestādēm, tostarp ECB, nosaka 7. panta 2. punktā minētajām vienībām un grupām un – ja ir izpildīti attiecīgo punktu piemērošanas noteikumi – 7. panta 4. punkta b) apakšpunktā un 5. punktā minētajām vienībām un grupām, 12.a–12.i punktā minēto pašu kapitāla un atbilstīgo saistību, kam var piemērot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, minimuma prasību, kas minētajām vienībām un grupām ir vienmēr jāizpilda.
2. Izstrādājot noregulējuma plānus saskaņā ar 9. pantu, valstu noregulējuma iestādes, iepriekš apspriežoties ar kompetentajām iestādēm, nosaka pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, kā minēts 12.a–12.i pantā, kam var piemērot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras un kas 7. panta 3. punktā minētajām vienībām vienmēr jāizpilda. Šajā saistībā piemēro 31. pantā noteikto procedūru.
3. Valde 1. punktā minēto noteikšanu veic līdztekus noregulējuma plānu izstrādei un uzturēšanai saskaņā ar 8. pantu.
4. Valde adresē noteikšanas rezultātā izdarītos konstatējumus valstu noregulējuma iestādēm. Valstu noregulējuma iestādes īsteno Valdes norādījumus saskaņā ar 29. pantu. Valde pieprasa valstu noregulējuma iestādēm pārliecināties un nodrošināt, ka iestādes un mātesuzņēmumi vienmēr izpilda šā panta 1. punktā noteikto pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību.
5. Valde informē ECB un EBI par pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, kuru tā katrai iestādei un mātesuzņēmumam ir noteikusi saskaņā ar 1. punktu.
6. Lai nodrošinātu šā panta efektīvu un konsekventu piemērošanu, Valde izdod pamatnostādnes un adresē norādījumus valstu noregulējuma iestādēm attiecībā uz konkrētām vienībām vai grupām.

12.a pants

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības piemērošana un aprēķināšana

1. Valde un valstu noregulējuma iestādes nodrošina, ka 12. panta 1. punktā un 12. panta 2. punktā minētās vienības vienmēr izpilda pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību saskaņā ar 12.a–12.i pantu.

2. Šā panta 1. punktā minēto prasību saskaņā ar 12.d panta attiecīgi 3. vai 4. punktu aprēķina kā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summu un izsaka procentos no:
- (a) attiecīgās 1. punktā minētās vienības kopējā riska darījuma summas, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu; un
 - (b) attiecīgās 1. punktā minētās vienības sviras rādītāja riska darījuma vērtības mēra, kas aprēķināts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 429. panta 3. punktu.

12.b pants

Atbrīvojums attiecībā uz pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību

1. Neatkarīgi no 12.a panta Valde hipotekārā kredīta iestādes, kuras tiek finansētas ar segtām obligācijām un kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem nav tiesību pieņemt noguldījumus, atbrīvo no 12.a panta 1. punktā minētās prasības, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
- (a) minētās iestādes tiks likvidētas, izmantojot valstu maksātnespējas procedūras vai cita veida procedūras, kas tiks īstenotas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 38., 40. vai 42. pantu un ir īpaši paredzētas minētajām iestādēm; un
 - (b) šādas valsts maksātnespējas procedūras vai cita veida procedūras nodrošinās, ka minēto iestāžu kreditori, tostarp attiecīgajā gadījumā segto obligāciju turētāji, sedz zaudējumus tādā veidā, kas atbilst noregulējuma mērķiem.
2. Iestādes, kas atbrīvotas no 12. panta 1. punktā minētās prasības, neietilpst 12.g panta 1. punktā minētajā konsolidācijā.

12.c pants

Noregulējuma vienību atbilstīgās saistības

1. Atbilstīgās saistības iekļauj noregulējuma vienību pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā tikai tad, ja tās atbilst 72.a panta 2. punktā minētajiem nosacījumiem, izņemot attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b panta 2. punkta d) apakšpunktu.
2. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a panta 2. punkta 1. apakšpunkta, saistības, kas izriet no parāda instrumentiem ar atvasināto instrumentu iezīmēm, piemēram, no strukturētajām parādzīmēm, iekļauj pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
- (a) noteikta no parāda instrumenta izrietošu saistību summa ir iepriekš zināma emisijas brīdī, tā ir fiksēta un to neietekmē atvasināta instrumenta iezīme;

- (b) parāda instruments, tostarp tā atvasinātā instrumenta iezīme, nav pakļauts savstarpējo prasījumu ieskaista līgumam un tā vērtēšana nenotiek saskaņā ar 49. panta 3. punktu;
 - (c) šā panta 1. punktā minētās saistības pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā iekļauj tikai attiecībā uz to daļu, kas atbilst 1. punkta a) apakšpunktā minētajai summai.
3. Valde pēc savas iniciatīvas, iepriekš apspriežoties ar valstu noregulējuma iestādēm vai saskaņā ar valsts noregulējuma iestādes priekšlikumu, var nolemt, ka noregulējuma vienības 12.g pantā minēto prasību izpilda ar instrumentiem, kuri atbilst visiem Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā minētajiem nosacījumiem, lai nodrošinātu, ka noregulējuma vienību var noregulēt tādā veidā, kas atbilst noregulējuma mērķu sasniegšanai.

Saskaņā ar šo punktu Valdes lēmums ietver iemeslus, kuru pamatā ir šādi elementi:

- (a) nesubordinētajām saistībām, kas minētas 1. un 2. punktā, valsts maksātnespējas hierarhijā ir tāda pati prioritāte kā noteiktām saistībām, kuras saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 2 vai 3. punktu ir izslēgtas no norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru piemērošanas;
- (b) tā rezultātā, ka norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras tiek plānoti piemērotas nesubordinētām saistībām, kas nav saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 2 vai 3. punktu izslēgtas no norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru piemērošanas, no minētajām saistībām izrietošo prasījumu kreditori piedzīvo lielākus zaudējumus nekā tad, ja likvidācija tiktu veikta parastās maksātnespējas procedūras apstākļos;
- (c) subordinēto saistību summa nepārsniedz to summu, kas ir nepieciešama, lai nodrošinātu, ka b) apakšpunktā minētie kreditori nepiedzīvo zaudējumus, kas pārsniedz to zaudējumu līmeni, kurus tie citādāk piedzīvotu, ja likvidācija tiktu veikta parastās maksātnespējas procedūras apstākļos.

12.d pants

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības noteikšana

1. Valde, iepriekš apspriežoties ar kompetentajām iestādēm, tostarp ar ECB, katrai vienībai nosaka šīs regulas 12.a panta 1. punktā minēto prasību, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:
- (a) nepieciešamība nodrošināt, ka noregulējuma vienību var noregulēt, piemērojot noregulējuma instrumentus, tostarp attiecīgā gadījumā iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, tā, lai tiktu sasniegti noregulējuma mērķi;
 - (b) nepieciešamība attiecīgos gadījumos nodrošināt, ka noregulējuma vienībai un tās meitasuzņēmumiem, kas ir iestādes, bet ne noregulējuma

iestādes, ir pietiekamas atbilstīgās saistības, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja tām attiecīgi tiktu piemērots iekšējās rekapitalizācijas instruments vai norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, zaudējumus varētu absorbēt un kapitāla prasības vai, ja piemērojams, sviras rādītāju attiecīgo iestāžu pirmā līmeņa pamata kapitāla formā varētu atjaunot līdz līmenim, kas nepieciešams, lai iestādes varētu saglabāt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpināt darbības, kurām tām ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES;

- (c) nepieciešamība nodrošināt, ka gadījumos, kad noregulējuma plānā paredzēts, ka dažas atbilstīgo saistību kategorijas varētu tikt izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar 27. panta 5. punktu vai varētu tikt pilnībā pārvestas saņēmējam, izmantojot daļēju pārvedumu, noregulējuma vienībai ir pietiekamas citas atbilstīgās saistības, lai nodrošinātu, ka šādus zaudējumus ir iespējams absorbēt un ka noregulējuma vienības kapitāla prasības vai, ja piemērojams, sviras rādītāju pirmā līmeņa pamata kapitāla formā var atjaunot tādā līmenī, kāds ir vajadzīgs, lai iestāde saglabātu atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un veiktu darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES;
- (d) vienības lielums, uzņēmējdarbības modelis, finansēšanas modelis un riska profils;
- (e) apmērs, kādā noregulējumu varētu līdzfinansēt noguldījumu garantiju sistēma saskaņā ar 79. pantu;
- (f) apmērs, kādā attiecīgās vienības maksātnespēja nelabvēlīgi ietekmētu finanšu stabilitāti, tostarp dēļ vienības savstarpējās saistības ar citām iestādēm vai vienībām, vai pārējo finanšu sistēmu, izplatot kaitīgo ietekmi uz citām iestādēm vai vienībām.

2. Ja noregulējuma plānā paredzēts, ka ir jāveic noregulējuma darbība vai jāpiemēro norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, 12.a panta 1. punktā minētā prasība ir vienlīdzīga ar summu, kas ir pietiekama, lai nodrošinātu, ka:

- (a) zaudējumi, kuri varētu rasties vienībai, tiek pilnībā absorbēti ("zaudējumu absorbcija");
- (b) vienība vai tās meitasuzņēmumi, kas ir iestādes, bet nav noregulējuma iestādes, tiek rekapitalizētas līdz līmenim, kas nepieciešams, lai tās varētu saglabāt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpināt darbības, kurām tām ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, Direktīvu 2014/65/ES vai līdzvērtīgiem tiesību aktiem ("rekapitalizācija").

Ja noregulējuma plānā paredzēts, ka vienība tiek likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, attiecībā uz minēto vienību 12.a panta 1. punktā noteiktā prasība nepārsniedz summu, kas ir pietiekama, lai absorbētu zaudējumus saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu.

3. Neskarot pēdējo apakšpunktu, neregulējuma vienībām 2. punktā minētā summa nepārsniedz lielāko no šādām summām:

(a) summa, ko veido:

i) zaudējumu summa, ko varētu būt nepieciešams absorbēt neregulējumā un kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā un Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajām prasībām attiecībā uz neregulējuma iestādi subkonsolidētas neregulējuma grupas līmenī;

ii) rekapitalizācijas summa, kas no neregulējuma izrietošai neregulējuma grupai tās Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto kopējo kapitāla rādītāju un tās Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību ļauj atjaunot neregulējuma grupas subkonsolidētajā līmenī saskaņā ar neregulējuma plānā paredzētajām darbībām;

(b) summa, ko veido:

i) neregulējumā absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajai neregulējuma vienības sviras rādītāja prasībai neregulējuma grupas subkonsolidētajā līmenī; un

ii) rekapitalizācijas summa, kas no neregulējuma izrietošai neregulējuma grupai Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sviras rādītāju ļauj atjaunot neregulējuma grupas subkonsolidētajā līmenī saskaņā ar neregulējuma plānā paredzētajām darbībām.

Šīs regulas 12.a panta 2. punkta a) apakšpunkta nolūkos prasību, kas minēta 12.a panta 1. punktā, izsaka kā summu, kura aprēķināta saskaņā ar a) apakšpunktu un dalīta ar kopējo riska darījuma summu ("KRDS").

Šīs regulas 12.a panta 2. punkta b) apakšpunkta nolūkos prasību, kas minēta 12.a panta 1. punktā, izsaka kā summu, kura aprēķināta saskaņā ar b) apakšpunktu un dalīta ar sviras rādītāja riska darījuma vērtības mēru.

Valde iepriekšējos apakšpunktos minētās rekapitalizācijas summas nosaka saskaņā ar neregulējuma plānā paredzētajām neregulējuma darbībām un var minētās rekapitalizācijas summas pielāgot, lai piemēroti atspoguļo riskus, kas ietekmē neregulējumu un izriet no neregulējuma grupas uzņēmējdarbības modeļa, finansējuma profila un vispārējā riska profila.

4. Neskarot pēdējo apakšpunktu, vienībām, kas pašas nav neregulējuma vienības, 2. punktā minētā summa nepārsniedz šādas summas:

(a) summa, ko veido:

i) neregulējumā absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā un Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajām prasībām; un

ii) rekapitalizācijas summa, kas vienībai tās Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto kopējo kapitāla rādītāju un tās

Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību ļauj atjaunot saskaņā ar noregulējuma plānu; vai

(b) summa, ko veido:

i) noregulējumā absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajai vienības sviras rādītāja prasībai; un

ii) rekapitalizācijas summa, kas vienībai tās Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sviras rādītāju ļauj atjaunot saskaņā ar noregulējuma plānu.

Šīs regulas 12.a panta 2. punkta a) apakšpunkta nolūkos prasību, kas minēta 12.a panta 1. punktā, izsaka procentos kā summu, kura aprēķināta saskaņā ar a) apakšpunktu un dalīta ar kopējo riska darījuma summu ("KRDS").

Šīs regulas 12.a panta 2. punkta b) apakšpunkta nolūkos prasību, kas minēta 12.a panta 1. punktā, izsaka procentos kā summu, kura aprēķināta saskaņā ar b) apakšpunktu un dalīta ar sviras rādītāja riska darījuma vērtības mēru.

Valde šajā punktā minētās rekapitalizācijas summas nosaka saskaņā ar noregulējuma plānā paredzētajām noregulējuma darbībām un var minētās rekapitalizācijas summas pielāgot, lai piemēroti atspoguļo riskus, kas ietekmē rekapitalizācijas vajadzības un izriet no vienības uzņēmējdarbības modeļa, finansējuma profila un vispārējā riska profila.

5. Ja Valde sagaida, ka konkrētas atbilstīgo saistību kategorijas varētu tikt izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar 27. panta 5. punktu vai varētu tikt pilnībā pārvestas saņēmējam, izmantojot daļēju pārvedumu, 12.a panta 1. punktā minētā prasība nepārsniedz summu, kas ir pietiekama, lai:

(a) segtu izslēgto saistību summu, kas noteiktas saskaņā ar 27. panta 5. punktu;

(b) nodrošinātu, ka 2. apakšpunktā minētie nosacījumi ir izpildīti.

6. Valdes lēmums piemērot pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību saskaņā ar šo pantu ietver minētā lēmuma pamatojumu, tostarp pilnīgu novērtējumu par 2.–5. punktā minētajiem elementiem, jo īpaši attiecībā uz Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētās prasības nepieciešamību un līmeni rekapitalizācijas summā.

7. Šā panta 3. un 4. apakšpunkta nolūkos kapitāla prasības interpretē saskaņā ar kompetentās iestādes piemērotajiem pārejas noteikumiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 desmitās daļas I sadaļas 1., 2. un 4. nodaļā un valsts tiesību aktu noteikumos, izmantot iespējas, kuras kompetentajām iestādēm piešķirtas saskaņā ar minēto regulu.

8. Valde var samazināt 12.a panta 1. punktā minēto prasību, lai ņemtu vērā summu, kādu noguldījumu garantiju sistēmai paredzēts ieguldīt vēlamās noregulējuma stratēģijas finansēšanā saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 109. pantu.

Visu šo samazinājumu lielums ir atkarīgs no ticama novērtējuma par noguldījumu garantiju sistēmas iespējamajām iemaksām un atbilst vismaz šādiem kritērijiem:

a) ir mazāks par tādu iespējamo zaudējumu piesardzīgu aplēsi, kurus noguldījumu garantiju sistēmai būtu bijis jāsedz, ja iestāde tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, ņemot vērā noguldījumu garantiju sistēmas augstāko prioritāti atbilstīgi Direktīvas 2014/59/ES 108. pantam;

b) ir mazāks par Direktīvas 2014/59/ES 109. panta 5. punkta otrajā daļā noteikto noguldījumu garantiju sistēmas iemaksu limitu;

c) ņem vērā vispārējo risku, kas rodas no noguldījumu garantiju sistēmas pieejamo finanšu līdzekļu izsmelšanas tādēļ, ka veiktas iemaksas saistībā ar vairāku banku maksātnespēju vai noregulējumu; un

d) atbilst citiem attiecīgiem valsts tiesību aktu noteikumiem un par noguldījumu garantiju sistēmu atbildīgās iestādes pienākumiem un atbildības jomai.

Valde, iepriekš apspriežoties ar iestādi, kas ir atbildīga par noguldījumu garantiju sistēmu, dokumentē savu pieeju attiecībā uz vispārējā riska novērtējumu, kurš rodas no noguldījumu garantiju sistēmas pieejamo finanšu līdzekļu izsmelšanas, un piemēro samazinājumus saskaņā ar 1. punktu, ja minētais risks nav pārmērīgs.

12.e pants

Prasības noteikšana vienībām, kas ir G-SNI

1. Noregulējuma vienības, kas ir G-SNI vai daļa no G-SNI, pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība sastāv no:
 - (a) prasības, kas minēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pantā; un
 - (b) visām noregulējuma iestādes noteiktajām pašu kapitāla un atbilstīgo saistību papildu prasībām, kas ir specifiskas iestādei saskaņā ar 2. punktu un kas ir jāievēro attiecībā uz 12.c panta nosacījumiem atbilstošām saistībām.
2. Valde papildu prasību attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunktā minētajām pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām var noteikt tikai:
 - (a) tad, ja 1. punkta a) apakšpunktā minētā prasība nav pietiekama, lai izpildītu 12.d panta nosacījumus; un
 - (b) tādā mērā, ka pieprasītā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summa nepārsniedz līmeni, kas nepieciešams, lai izpildītu 12.d panta nosacījumus.
3. Valdes lēmums noteikt pašu kapitāla un atbilstīgo saistību papildu prasību saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu ietver minētā lēmuma pamatojumu, tostarp pilnīgu novērtējumu par 2. punktā minētajiem elementiem.

12.f pants

Norādes par pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību

1. Valde var vienībai sniegt norādes papildus 12.d un 12.e pantā noteiktajiem līmeņiem turēt pašu kapitālu un atbilstīgās saistības, kas atbilst 12.c panta un 12.h panta 3. punkta nosacījumiem, šādos nolūkos:

- (a) lai segtu vienības iespējamus zaudējumus, kas rastos papildus 12.d pantā aptvertajiem zaudējumiem; un/vai
- (b) lai nodrošinātu, ka noregulējuma gadījumā attiecībā uz vienību tiek saglabāta pietiekama tirgus uzticēšanās, papildus 12.d panta 2. punkta b) apakšpunkta prasībai izmantojot kapitāla instrumentus ("tirgus uzticēšanās rezerve").

Norādes sniedz un aprēķina tikai attiecībā uz 12.a panta 1. punktā minēto prasību, kas aprēķināta saskaņā ar 12.a panta 2. punkta a) apakšpunktu.

2. Saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu sniegto norāžu summu var noteikt vienīgi tad, ja kompetentā iestāde jau ir noteikusi savas norādes saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 104.b pantu, un tā nedrīkst pārsniegt minēto norāžu līmeni.

Saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu sniegto norāžu summa nepārsniedz Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā minētās kombinētās kapitāla rezerves summu, izņemot minētā punkta a) apakšpunktā noteikto prasību, ja vien nav nepieciešams augstāks līmenis, lai nodrošinātu, ka pēc noregulējuma gadījuma vienība pienācīgu laika posmu, kas nav ilgāks par vienu gadu, saglabā atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem.

Noregulējuma iestāde vienībai sniedz pamatojumu un pilnīgu novērtējumu par saskaņā ar šo pantu sniegto norāžu nepieciešamību un līmeni.

3. Ja vienība – atšķirībā no šā panta 1. punktā minētajās norādēs sagaidītā – konsekventi nespēj nodrošināt papildu pašu kapitālu un atbilstīgās saistības, Valde var pieprasīt, ka 12.d panta 2. punktā minētās prasības summa tiek palielināta, lai segtu norādes, kas sniegtas saskaņā ar šo pantu.
4. Vienībai, kas nespēj nodrošināt papildu pašu kapitālu un atbilstīgās saistības, kā tas sagaidīts saskaņā ar 1. punktā minētajām norādēm, nepiemēro Direktīvas 2013/36/ES 141. pantā minētos ierobežojumus.

12.g pants

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības piemērošana noregulējuma vienībām

1. Noregulējuma vienības 12.d–12.f pantā minētās prasības izpilda konsolidēti noregulējuma grupas līmenī.
2. Valde, iepriekš apspriežoties ar grupas līmeņa noregulējuma iestādi un konsolidētās uzraudzības iestādi, pamatojoties uz 12.d–12.f pantā noteiktajām prasībām un to, vai grupas trešās valsts meitasuzņēmumi saskaņā ar noregulējuma plānu ir jānoregulē

atsevišķi, nosaka 12.a panta 1. punktā minēto prasību attiecībā uz noregulējuma vienību, kas konsolidētās noregulējuma grupas līmenī uzņēmējdarbību veic iesaistītā dalībvalstī.

12.h pants

Prasības piemērošana vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības

1. Iestādes, kas ir noregulējuma vienības meitasuzņēmumi un pašas nav noregulējuma iestādes, individuāli izpilda 12.d–12.f pantā minētās prasības.

Valde, iepriekš apspriežoties ar kompetento iestādi un ECB, var nolemt šajā pantā noteikto prasību piemērot Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai, kas ir noregulējuma vienības meitasuzņēmums un pati nav noregulējuma vienība.

2. Regulas 12.a panta 1. punkta prasībai attiecībā uz vienībām, kas minētas šā panta 1. punktā, piemēro šādus nosacījumus:

- (a) noregulējuma vienība atbilst 12.g pantā minētajai konsolidētajai prasībai;
- (b) visu noregulējuma grupas meitasuzņēmumiem piemērojamo prasību summu sedz 12.g pantā minētā konsolidētā prasība, un šī summa nepārsniedz minēto konsolidēto prasību, izņemot tad, ja tas saskaņā ar 12.g panta 1. punktu notiek tikai noregulējuma grupas līmenī veiktas konsolidācijas ietekmē;
- (c) tā atbilst 3. punktā noteiktajiem atbilstības kritērijiem;
- (d) tā nepārsniedz meitasuzņēmuma iemaksu 12.g panta 1. punktā minētajā konsolidētajā prasībā.

3. Regulas 12.a panta 1. punktā minēto prasību izpilda ar vienu vai vairākām turpmāk minētajām saistībām:

- (a) saistības, kuras:

i) emitē noregulējuma vienībai un kuras šī noregulējuma vienība pērk;

ii) atbilst 72.a pantā minētajiem atbilstības kritērijiem, izņemot attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b panta 2. punkta b) apakšpunktu;

iii) normālā maksātnespējas procedūrā ierindojas zem saistībām, kas nav pašu kapitāla prasībām atbilstīgas saistības un ko emitē citām vienībām, kuras nav noregulējuma vienība, un ko minētās vienības pērk;

iv) ir pakļautas norakstīšanas vai konvertācijas pilnvarām saskaņā ar 21. pantu, kas atbilst noregulējuma grupas noregulējuma stratēģijai, proti, neietekmē noregulējuma vienības kontroli pār meitasuzņēmumu;

- (b) atbilstīgi pašu kapitāla instrumenti, ko emitē citām vienībām, kuras nav noregulējuma vienība, un ko minētās vienības pērk, ja norakstīšanas vai

konvertācijas pilnvaru īstenošana saskaņā ar 21. pantu neietekmē noregulējuma vienības kontroli pār meitasuzņēmumu.

4. Ar Valdes piekrišanu 12.a panta 1. punktā minēto prasību var izpildīt ar garantiju, ko noregulējuma vienība sniedz tās meitasuzņēmumam un kas atbilst šādiem nosacījumiem:

- (a) garantija tiek sniegta vismaz par summu, kas ir līdzvērtīga tās prasības summai, kuru garantija aizstāj;
- (b) garantija tiek piemērota, ja meitasuzņēmums nespēj samaksāt savus parādus vai citas saistības to termiņā vai ja attiecībā uz meitasuzņēmumu ir izradīts konstatējums saskaņā ar 21. panta 3. punktu — atkarībā no tā, kas iestājas agrāk;
- (c) garantija tiek nodrošināta, attiecībā uz vismaz 50 % no tās summas izmantojot finanšu nodrošinājuma līgumu, kā tas definēts Direktīvas 2002/47/EK 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- (d) garantiju un finanšu nodrošinājuma līgumu reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kurā meitasuzņēmums veikta uzņēmējdarbību, ja vien Valde nenosaka citādi;
- (e) garantijas nodrošinājums atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 197. panta prasībām, kas pēc atbilstoši konservatīviem diskontiem ir pietiekami, lai pilnībā nosegtu garantēto summu;
- (f) garantijas nodrošinājums ir neapgrūtināts, un jo īpaši tas netiek izmantots kā nodrošinājums, lai segtu jebkādu citu garantiju;
- (g) nodrošinājumam ir efektīvais termiņš, kas atbilst tādām pašām termiņa nosacījumiem kā Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.c panta 1. punktā minētajam; un
- (h) nodrošinājuma pārvešanai no noregulējuma vienības uz attiecīgo meitasuzņēmumu nav juridisku, regulatīvu vai operatīvu šķēršļu, tostarp gadījumos, kad noregulējuma darbība tiek veikta attiecībā uz noregulējuma vienību.

12.i pants

Atbrīvojums attiecībā uz pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, ko piemēro vienībām, kuras pašas nav noregulējuma vienības

Valde noregulējuma iestādes meitasuzņēmumu, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītā dalībvalstī, var pilnībā atbrīvot no 12.h panta piemērošanas, ja:

- (a) gan meitasuzņēmums, gan noregulējuma vienība uzņēmējdarbību veic vienā un tajā pašā iesaistītajā dalībvalstī;
- (b) noregulējuma vienība atbilst 12.g pantā minētajai prasībai;

- (c) nepastāv tādi pašreizēji vai paredzami būtiski, praktiski vai juridiski šķēršļi tam, lai noregulējuma iestāde meitasuzņēmumam ātri pārvestu pašu kapitālu vai atmaksātu saistības, attiecībā uz kurām saskaņā ar 21. panta 3. punktu ir izdarīts konstatējums, jo īpaši tad, ja noregulējuma darbība tiek veikta attiecībā uz noregulējuma vienību.

*12.g pants
Prasības neievērošana*

1. Visus gadījumus, kad vienība neievēro pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību, Valde un citas attiecīgās iestādes risina, izmantojot vismaz vienu no šiem līdzekļiem:
 - (a) pilnvaras risināt vai novērst šķēršļus noregulējamībai saskaņā ar 10. pantu;
 - (b) pasākumus, kas minēti Direktīvas 2013/36/EK 104. pantā;
 - (c) agrīnas intervences pasākumus saskaņā ar 13. pantu;
 - (d) administratīvus sodus un citus administratīvus pasākumus saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 110. un 111. pantu.
2. Valde, noregulējuma iestādes un iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes savstarpēji apspriežas, īstenojot savas attiecīgās pilnvaras, kas minētas 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā.”;
6. regulas 16. pantu groza šādi:
 - (a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Valde veic noregulējuma darbību attiecībā uz 2. panta b) punktā minēto mātesuzņēmumu, ja ir izpildīti 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi.”;
 - (b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Neatkarīgi no tā, ka mātesuzņēmums, iespējams, neatbilst 18. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, Valde var lemt par noregulējuma darbību attiecībā uz minēto mātesuzņēmumu, ja tas ir noregulējuma vienība un ja viens vai vairāki tā meitasuzņēmumi, kas ir iestādes, bet nav noregulējuma vienības, atbilst 18. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem un to aktīvi un saistības ir tādi, ka šo meitasuzņēmumu maksātnespēja apdraud iestādi vai grupu kopumā, un noregulējuma darbība attiecībā uz minēto mātesuzņēmumu ir nepieciešama, lai noregulētu šādus meitasuzņēmumus, kas ir iestādes, vai visu grupu kopumā.”;
7. regulas 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā “attiecīgo kapitāla instrumentu” aizstāj ar “attiecīgo kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību”;
8. regulas 20. panta 5. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) ja tiek piemērotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar 21. panta 7. punktu, gūt informāciju,

lai pieņemtu lēmumu par īpašumtiesību instrumentu anulēšanas vai struktūras izmaiņu apmēru un par attiecīgo kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšanas vai konvertācijas apmēru,”;

9. regulas 21. pantu groza šādi:

(a) panta virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšana un konvertācija”;

(b) panta 1. punkta pirmajā teikumā “kapitāla instrumentus” aizstāj ar “kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības”;

(c) panta 1. punkta b) apakšpunktā “kapitāla instrumenti” aizstāj ar “kapitāla instrumenti un atbilstīgās saistības”;

(d) panta 3. punkta b) apakšpunktā “kapitāla instrumentu” aizstāj ar “kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību”;

(e) panta 8. punkta otrajā daļā “kapitāla instrumentu” aizstāj ar “kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību”;

(f) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Ja ir izpildīts viens vai vairāki no 1. punktā minētajiem nosacījumiem, Valde, rīkojoties saskaņā ar 18. pantā paredzēto procedūru, nosaka, vai attiecīgo kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras jāīsteno neatkarīgi vai saskaņā ar 18. pantā paredzēto procedūru, apvienojot to ar noregulējuma darbību.

Pilnvaras atbilstīgās saistības norakstīt vai konvertēt neatkarīgi no noregulējuma darbības var īstenot tikai attiecībā uz atbilstīgajām saistībām, kas atbilst 12. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, izņemot nosacījumu attiecībā uz saistību atlikušo termiņu.”;

(g) panta 10. punktu papildina ar šādu apakšpunktu:

“d) šā panta 7. punktā minēto atbilstīgo saistību pamatsummu noraksta vai konvertē pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, vai arī abējādi, tādā mērā, kādā tas nepieciešams, lai sasniegtu 14. pantā noteiktos noregulējuma mērķus vai attiecīgo atbilstīgo saistību absorbcijas spēju robežās, atkarībā no tā, kura vērtība ir mazāka.”.

6. pants Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Šo regulu sāk piemērot 18 mēnešus pēc spēkā stāšanās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*